tione tua sicut precepit moyses in testimonium illis. Perambulabat autem magis sermo de illo et conveniebant turbe multe ut audirent et curarentur ab infirmitatibus suis. Ipse autem secedebat in desertum et orabat. Et factum est in una dierum et ipse sedebat docens. Et erant pharisei sedentes et legis doctores qui venerant ex omni castello galilee et iudee et ierusalem. et virtus domini erat ad sanandum eos. Et ecce viri portantes in lecto hominem qui erat paraliticus et querebant eum inferre et ponere ante eum. et non invenientes qua parte illum inferrent pre turba. ascenderunt supra tectum et per tegulas summiserunt illum cum lecto in medium ante ihesum. Quorum fidem ut vidit: dixit. homo remittuntur tibi peccata tua. et ceperunt cogitare scribe et pharisei dicentes. quis est hic qui loquitur blasphemias? Quis potest peccata dimittere nisi solus deus? Ut cognovit autem ihesus cogitationes eorum. respondens dixit illis. quid cogitatis mala in cordibus vestris? Quid est facilius dicere dimittuntur tibi peccata. an dicere surge et ambula. Ut autem sciatis quia filius hominis potestatem habet in terra dimittendi peccata: ait paralitico. Tibi dico surge. tolle lectum tuum et vade in domum tuam. Et confestim surgens coram illis tulit lectum in quo iacebat. et abiit in domum suam magnificans deum. et stupor apprehendit omnes et magnificabant deum. Et repleti sunt timore dicentes. quia vidimus mirabilia hodie. Et post hec exiit et vidit publicanum nomine levi sedentem ad teloneum. et ait illi. Sequere me. Et relictis omnibus surgens secutus est eum. Et fecit ei convivium magnum levi in domo sua. Et erat turba multa publicanorum et aliorum qui cum illis erant discumbentes. et murmurabant pharisei et scribe eorum dicentes ad discipulos eius. Quare cum publicanis et peccatoribus manducatis et bibitis? Et respondens ihesus dixit ad illos. Non egent qui sani sunt medico: sed qui male habent. Non veni vocare iustos sed peccatores in penitentiam. At illi dixerunt ad illum. Quare discipuli iohannis ieiunant frequenter et obsecrationes faciunt similiter et phariseorum. tui autem edunt et bibunt? Quibus ipse ait. Numquid potestis filios sponsi dum cum illis est sponsus facere ieiunare? Venient autem dies et cum ablatus fuerit ab illis sponsus tunc ieiunabunt in illis diebus. Dicebat autem ad illos. Quia nemo commissuram a vestimento novo immittit in vestimentum vetus. Alioquin et novum rumpit et veteri non convenit commissura a novo. et nemo mittit vinum novum in utres veteres. alioquin rumpet vinum novum utres. et ipsum effundetur et utres peribunt. Sed vinum novum in utres novos mittendum est. et utraque conservantur. Et nemo bibens vetus statim vult novum.

CAP. VI

Factum est autem in sabbato secundo primo cum transiret per sata. vellebant discipuli eius spicas et manducabant confricantes manibus. Quidam autem phariseorum dicebant illis. quid facitis quod non licet in sabbatis? Et respondens ihesus dixit ad eos. Nec hoc legistis quod fecit david cum esurisset ipse et qui cum eo erant. quomodo intravit in domum dei et panes propositionis sumpsit. et manducavit. et dedit his qui cum eo erant quos non licebat manducare nisi tantum sacerdotibus. Et dicebat illis. Quia dominus est filius hominis etiam sabbati. Factum est autem et in alio sabbato ut intraret in synagogam et doceret. et erat ibi homo et manus eius dextra arida. Observabant autem scribe et pharisei si in sabbato curaret: ut invenirent unde accusarent illum. Ipse vero sciebat cogitationes eorum. et ait homini qui habebat manum aridam. Surge et sta in medio. et surgens stetit. et ait ad illos ihesus. Interrogo vos si licet sabbatis benefacere an male. animam salvam facere an perdere? et circumspectis omnibus dixit homini. Extende manum tuam. et extendit. et restituta est manus eius. Ipsi autem repleti sunt insipientia et colloquebantur ad invicem quidnam facerent de ihesu. Factum est autem in illis diebus exiit in montem orare. et erat pernoctans in oratione dei. Et cum dies factus esset. vocavit discipulos suos. et elegit duodecim ex ipsis quos et apostolos nominavit. Simonem quem cognominavit petrum. et andream fratrem eius. iacobum et iohannem. philippum et bartholomeum. matheum et thomam. iacobum alphei. et simonem qui vocatur zelotes. iudam iacobi. et iudam scarioth. qui fuit proditor. Et descendens cum illis: stetit in loco campestri. et turba discipulorum eius et multitudo copiosa plebis ab omni iudea et ierusalem. et maritima tyri et sydonis. qui venerunt ut audirent eum et sanarentur a languoribus suis. et qui vexabantur a spiritibus inmundis: curabantur. Et omnis turba querebat eum tangere: quia virtus de illo exibat. et sanabat omnes. Et ipse elevatis in discipulos suos oculis dicebat. Beati pauperes spiritu quia vestrum est regnum dei. Beati qui nunc esuritis: quia saturabimini. Beati qui nunc fletis: quia ridebitis. Beati eritis cum vos oderint homines et cum separaverint vos et exprobraverint. et eiecerint nomen vestrum tamquam malum propter filium hominis. VII Gaudete in illa die et exultate. ecce enim merces vestra multa est in celo. Secundum hec enim faciebant prophetis patres eorum. Verumtamen ve vobis divitibus qui habetis consolationem vestram. Ve vobis qui saturati estis: quia esurietis. Ve vobis qui ridetis nunc quia lugebitis et flebitis. Ve vobis cum benedixerint vobis

STADT BIBLIOTHEK CHEMNITZ
http://digital.slub-dresden.de/ppn341421227/637